

magisch pand met vele verdiepingen, wenteltrappen en houten drempels - alle wanden volgestouwd met boeken. Op de afdeling over tuinieren, op de bovenste etage, zag ik een boekje met leuke tekeningen van pluimvee. Achterin las ik dat de illustrator eerder een succesvol boekje over zangvogels heeft gemaakt. Dat wilde ik zien!

De verkoper adviseerde me er in de kelder naar te informeren. Zodra ik de trappen was afgedaald en de titel had genoemd tegen een lange man met een baard, die me wantrouwend aankeek, stevende hij sneller dan ik hem kon volgen naar een kast met

forse natuurboeken en een enkel kleinood, dat hij er direct uit opdiepte: Birdsong, van Madeleine Floyd. Spontane tekeningen, allesbehalve precies, die je doen denken: "Verrek, zo moet het! Vrijheid en spontaniteit, daar draait het nog steeds om!" Het boekje is uitgegevens door de National Trust. Daar zullen ze gedacht hebben: als je zulke leuke tekeningen hebt, kun je er vast nog meer geld mee verdienen. Dus zijn ze inmiddels ook gereproduceerd op theeserviezen en theedoeken. Tot mijn verrassing kwam ik die laatste tegen in Nederland, in de gift shop van de Hortus Botanicus in Leiden. Britannia rules, ook vandaag.

Tekening van Madeleine Floyd.

Literatuur

Floyd, M., 2010. Birdsong. London, National Trust Books.

Foster, M., 1980. Muriel Foster's Fishing Diary. New York, The Viking Press.

Stevenson Hobs, A., 2005. Beatrix Potter, Artist and illustrator. London, Frederic Warne.

EEN 'MERKWAARDIGE' DUIF

Simon Holzenspies

Eind mei zit ik op een klein krukje in de tuin, vol met geluiden van vogels, snoeiresten in kleinere stukken te knippen. Zo blijft dit snoeiafval altijd in de tuin, zal verteren en vervolgens verspreid in de tuin een voedingsbodem vormen voor planten en insecten. Veel vogels komen weer op de insecten af en de tuin zit dan ook vol met vogels. Daaronder zijn nu o.a. veel grote bonte spechten met hun jongen met rode petjes en de 'blauwe' petjes van jonge spreeuwen. Verder mussen, heel veel en verschillende soorten mezen, merels, een lijster, verschillende soorten vinken en een goudhaanpaartje met jongen. Ook een vast groepje koutjes en enkele

sperwer

gaaien, maar er zijn ook andere dieren zoals jonge vossen, egels, ringslangen en jonge eekhoorns met hun ouders.

En dan opeens is er in een grote schijnycypres het gefladder van, zo te horen, een duif, die vervolgens op zes meter afstand naast me in het gras gaat zitten en daar iets opeet. Ik kan de duif dan door het gras heen, alleen van boven en van opzij zien. Het is precies een houtduif maar dan wel een met 'merkwaardige' kopveren. De 'merkwaardige duif' is net als veel andere vogels in de tuin niet bang voor me en blijft rustig zitten eten als ik opsta en het huis in- en uitloop om een kleine camera te halen om deze vogel met 'afwijkende kopveren' te filmen.

Als ik terug kom is de duif er nog steeds en hij kijkt me tijdens het eten regelmatig aan. Nadat hij zo'n tien minuten gefilmd is vliegt hij rustig weg. Als ik ga kijken wat hij daar zat te eten, is daar helemaal niets te vinden behalve twee veertjes van een mus. Er liggen echter overal veren van verschillende vogels in de tuin.

De filmbeelden laten zien, dat de 'merkwaardige duif', die zich ongestoord liet filmen, een sperwer is. De beelden laten duidelijk zien dat de sperwer met lege klauwen wegvliegt en tijdens de maaltijd botjes in zijn snavel heeft en af en toe naar mij opkijkt. Tussen zijn poten heeft hij een musje. Op de bijstaande afbeeldingen zijn de sperwer, de staartveren en de vleugels met veren van het musje, duidelijk te zien tussen de klauwen van de sperwer. Hij heeft het musje letterlijk, geheel, op de twee gevonden veren na, met bot en veren opgegeten.